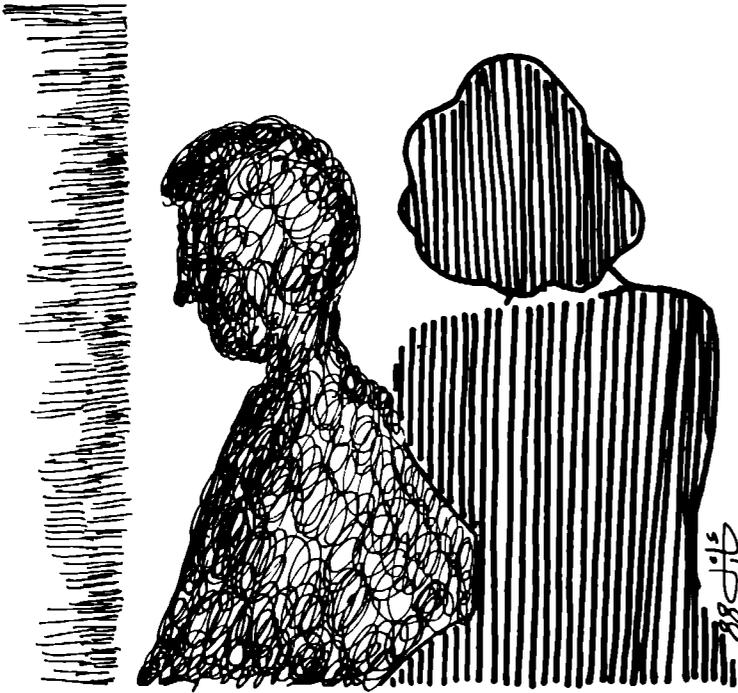

مال ناوایی

شەمان مەحمەد قادر
هەولێر

دائیرە...؟ هیچیان نییە...؟ چەند ووشە بەکمی بە خەیاڵ داھات، کە نەیزانی لە کۆی ئی بەرچاو کەوتووہ... «چ رۆژتیکەو دەبی ئی...» کە ھەموو کە لاوەکان بێن بە کۆشک... ئەگینا ھەموو کۆشکەکان دەبنە کە لاوە...!»^(۱)

ئەمشەو تا بەیانی نەنووستووہ... ھەر لەسەر جینگا شپە کە ی گینگلی داوہ... خەیاالی ئەوساتە ی ئیستا تبا ی داہە لوولی داوہ... ھەنگاوەکانی ووردو لەسەرەخۆ بوون... دوو کیلۆ مە تر... واتە نزیکە ی بەک سەعات... دەبی بە سەعات «نۆ»... زۆر باشە... نەزووہ، نە درەنگ... بەلام ئەو خەلکە گەمژە یە... ئەوانە ی زووو درەنگیان بونی یە... ھەر خەریکی ھەلس و کەوتی خەلکی ترن... وەکو مووی لووت لە بەردەمتان... ئای لەو رۆژە رەشەو لەو خەلکە دل رەشە...»

ئەسپی خەیاڵ ھەلیگرت بۆ ناو باوہشی کە لاوەکان... تەقە ی دەرگا... خەشی سۆل... کرانەوہ... ووردبوونەوہ ی شەرمانە... دوایی... بزە یەکی شیرین لغاوەکانی لیک کردەوہ... لەپر برووسکە بەک سپی کرد... لە جینگای خۆی ووشک بووہوہ... لە قورگی بەرەو خوار تا بئی سکی ھەستی بە گەرمایی بەکی تیز کرد... تقوومی بیرکردنەوہ بەکی قول بوو... دلی بە توندی کەوتە لیدان... لە ژیر تەووزمی ھەلچووی خۆین دا سوور ھەلگە رابوو...

- ئەگەر ئەو... نا، نا، سەعات دەبی بە «نۆ».

ووشەکانی دوینی زیاتر ھیزیان ھینا یەوہ بەرۆ بەرە تەزوو یەکی سارد

بە یانی بەکی فینکی حوزە یران بوو... دەمیک بوو خۆر تیشکە زێرینە کە ی بەسەر شان و ملی شاردا پەخش کرد بووہوہ، بەلام لەوہ دا نەبوو پیاو لە پەل و پوخت... تیشکەکانی وینە ی قزی زێرینی کیژۆلە بەکی شەرمەن خۆیان دەنواند... لە مال ھا تە دەرەوہ... چاویکی خیرای بە دەو روبروی خۆی دا گێرا... ئەم بە یانی یانە دەگمەن... سروشت بی شەرمانە تارای بوو کینی لەسەر روخساری لادەدات... ھەنگاوەکانی رینگاکە ی دۆینی کە یان پی نشان دا... ملی رینگاکە ی گرت، تا گە پشە سەر شە قامە کە... چاویکی پیدا خشاند... خەلک ووردە ووردە بەرەو کارو کاسی خۆیان دەرویشتن... چەند ئافرە تیکی عەبا لەسەر لەم لاو لولا بەخیرانی بەرۆخی شە قامە کە دا تیدە پە رین... لە شوینی وەستانی پاس دا ھەرزە کاریک خەریکی چاوپرکی بوو لە گەل کیژۆلە بەکی شەرمەن دا... دوو منال بەسەر عەرە بانە بەکەوہ چوار نالە یان بەگویی درێژک خستبوو... پیرە ژنیک لە ژیر تیلە گە یەکی گەو رە دا نووشا بووہوہو چاوپکانە ھەنگاوەکانی رینگاکە یان دەبری... ئەوا ئەویش وینە ی ئەو خەلک وخوا یە بەم بە یانی یە بە شە قامە کە دا بەرەو خوار شوپ دە پشەوہ... رووی وەرگێرا بۆ ئەو بەری شە قامە کە... روو بە رووی گەرە کە ریک و پیکە کە بووہوہ... چۆلە کە بە دەرەوہ نەبوو جگە لەو پیرە میردە ی ھەموو بە یانی بەک لە گەل عەرە بانە بەکی دەستی خەریکی مائینی روخی شە قامە کە یە... ھیشتا ھەلنە ستاون... ئەوانە وەکو ئیمە ومانان نین... باشە ئەوہ ناچن بۆ ئیش...؟

دېمېنيكى به ئاره زووى خۇي وئنه كېشايووو له وىترى ده خوئنده وه..
ئەسپى خەيال ھەلگىرتن.. بۇ شوئنه يەكجار دووره كان.. ئەو شوئنه
ترس و خېسەى تيا نى يە.. بۇ تەنياى ژىر تريفەى مانگە شەو.. بۇ دەشتىكى
كاكى بەكاكى له ئىوارە يەكى پايزى رەنگ زەرددا.. نەك ژوورى چل
چراى سەراو تاغ بەرزە كان.. جىگای پر حەزو نېئى.. جىگای پاكى و
مېرە بانى.. دوور له كامىراى مەرگە وه رى يە دەروون پس و درنده كان..
ھەستيان به توانە وهى ئازارە كانيان دەكرد له دەروونى يە كترىدا..

- پەروين.....

پشكۆيەك چزا به قورگى يە وه.. تا رېخۆلە كانى داخ كردد.. ھىزى دوو
چاوى ماندووو شەكەت بەرەنگارى بوونە وه.. بەپچر پچرى يە وه رستە كەى
بۇ تەواو كرا..

-خو... و .. شم..... دەوىى.

بى دەنگى يەكى سامناك بالى بەسەردا كېشان.. دوو دل بوو.. ھەموو
ھىزى خۇي خستە كار..

- من باوهرم به خوشەويستى نى يە.. يەلام لەگەل تۇدا ھەست بە ئارامى
دەكەم:

- چۆن...؟ بۆجى...؟ يانى من..

لى نەگە را رستە كەى تەواو بكات.. بە دەنگىكى پر شەرم و ناسەو
وونى:

- نەك ھەر باوهرم به خوشەويستى نى يە.. بگرە باوهرم به ھىچ پياونكىش
نى يە.

-چۆن...؟ يانى باوهرت بە مېش نى يە!؟

- وەكو ووتم بە ھىچ پياونك.

- بۇ تۇ بە چ چاوينكەو تەماشای دەكەى؟

بزه يەكى تال و پر مانا لېو تەنكە كانى لىك ترازاند.. وەكو بىهوى بلى:
«كوپرى باش دەمت بۆن كەى بۆنى شىرى خاوى لى دى».. بە پروايەكى
پتەو وه.. بى ئەوھى چاوى لى بترووكىنى، وونى:

- خوشەويستى مانايەكى پاكى مروفايەتى و راستى يە.. بەلام ئىمە بەسەر
پردى درۇدا تېدە پەرىن تا پىئى بگەين.. مشكە كەى ھەزرىتى موساش
له ژرەو كەوتوتە بەر قرتاندى جەمسەرە كانى پردەكە لەبەر ئەوھ قەت
نايگەينى. دلئى تىك ھەلچووو ھەزى بە رشانەو دەكرد.. رىق سوارى سەر
شانى بوو.. بەلام ھىزى چاوه ماندووو كان خاويان كرده وه.. نەيگرتە
خۇي و بەرەو باوھى خۇي رايكېشا.. ئەم بى ئەوھى خۇي راپسكىنى

خۇي بۇشل كرددو گرتىە باوھى.. لېو ھارە لەرزو كە كانى له تاريكى دا دوو
لېوى ناسكيان قوستەوھ.. تا توانى پر بە دەم ھەلېمىزن.. بە پەنجە
ناسكە كانى يارى بەقزە لولەكەى دەكرد.. دەستى گېرا.. لە گەردنەو
بەرەو خوار.. تا گەيشتە بەروكى.. تەزوويەكى پر لەزەت له دەمارە كانى
فېچقەيان كردد.. خەريك بوو جەلوى ھەوھسى له دەست شل دەبوو..
لىك ترازان.. چاوى برى يە چاوى.. بەسەر لەقاندنكەوھ وونى:

- پەروين گيان.. پروايكە تا ئەوپەرى رادەى خوشەويستى خپوشم
دەوىى.. خۆزگە ئېستا گرى ئەشقت دەيسوتاندم لەباوھشت دا دەبووم
بەخۆلە مېش.. تالە ھەموو مانا نېئى يە كانى خوشەويستى گەيشتابى..

ئەوئى ئەوھى وورتهى لە دەم يېتەدەرەوھ، ھەر چاوى لەچاوه
نېنووە كانى برىبوو.. زانى ئەو پرواينانە مانايەكى تايەنى خوشەويستى پاك
دەبەخشن خوشەويستى دوو دل بوون و ئاوتتە بوونى ھەلە
كۆمە لايەتى يە كان...

- ئەوھ بۆجى ئاوا بى مەيلى؟ چىتە؟

- ھىچ... بەلام...

- بەلام چى؟

- خۆت دەزانى من مېردىكى دلپاك و زەبەلاحم ھەيە.

ئەم ووشانە وەكو گيانەو رېكى كېوى پياى ھەلشاخان.. بۇ يەكە مجار
ھەستى بە تاوان كردد.. دلئى گوشرا.. سەرى كەوتە خولدان.. وئنه كان
لەبەر چاوى تەلخ بوون.. ھىزى ئاېروو.. كەرامەت.. دەستيان نايە
بىناقاقاى.. تەنگە نەفەس بوو.. بەلام وئنه كە بەرە بەرە روون بوو وەوھ،
ئەو ھېرشە ناوھختەى تىك شكاندد.. دوو بارە گرتى يەوھ باوھى.. لە پر
دەنگىك ھاوارى لى كردد:

- سېلە.. ناپاك.. دەست لە ئاېرووى خەلكى ھەلگەرە.

ئەمجارە چاوه شەكەتە كان شەفاعەت يان بۇ نەكرد.. ھىزەكە تا دەھات
درندانە تر چەپوكى لە تەپلى سەرى دەدا.. نەبتوانى دان بە خۇي دا
بگرى...

- پەروين... دەست لى ھەلگرم؟

ئەو چاوه رىئى ئەو پرسىارە نەبوو.. ھەر بەخە يالېشى دا نەھاتبوو..
بازنەى چاوه كانى كەمىك وئك ھاتتەوھ.. ھەنسكىكى كت و پرى قووت
داپەوھ..

- چى؟...

پرسىارە كەى بۇ دووبارە كرده وه.. برواي نەكرد... لە كاتىكى واو ئەو
پرسىارە... ئەوساتەى ھەزاران پياوى دانا گەمژە دەكات.. شاكان چوكى

دده دهن.. هویښی مهینی سهدان به دره ووشتی و له ناو چوونه.. به
گیمهوه تی ی رووانی.. بو ماوه بهك بی دهنگی بالی به سردا کیشان..
- .. توخوا نا... له گهل تو نه بی ناتوانم بزم.

نم ووشانه به دم هه نسکه وهو له باوه شیکي تامه زرودا کاری خوین
کینو دهنگه گره که بیان کپ کرده وه..

کات ښه پیری و کهس ناگای لی تی به.. چندان تاوان ده کری و چندان
بیوی ده زین چندان که سیش ده بن به قوربانی تامانجه کانیان.. نه وان هر
که لاهه شیکي شیدار قوونی داون.

هاته دهره وه.. گهرمی خوړ تاسهر ښکی پیاوی ده سمی.. کولانه که
چون دبار بوو.. جگه له بهك دوو منالی شرو وورو پی خاووس که سی تر به
نهره وه نه بوو.. هه نگاهه کانی ملی ریگابه کی نادباریان گرت.. نه بده زانی
خو کوی رایچ ده کن... ده سینی ته فسانه بی ههسته کانی ده شیلو
توتی به کتری ده کردن.. هر چندی هه ولی ده دا نه بده زانی چوینان
دیرینه وه... له گهرمی نهو شیلان و دارشته وه به دا دهنگه گره که
به خانگیری بوو..

- سپله.. ناپاک.. دست له ښرووی خه لکی هه لگره .. ه .. ه هه
..... دلې گوشراو څاره قه به کی گهرمی دهر دا... چاره کانی لیل و ویل
بوو... له شویښی خوئی چه ق و به هه ردوو دهستی هه ردوو لاسه ری خوئی
گوشی.. ترسینی گه وره ی لی نیست.. ترسی ښرووو که رانه تی خه لکی...
مانا کانی مروفا به تی و یاسا کومه لایه تی به کان... کومه لی روزه لاتی.. هه موو
له شی که و ته موو چرک دان.. خاموشی بالی به سردا کیشا.. ههسته کانی
خه ریک بوون داده ریژرانه وه، هه نسکیکی غه مگین له گوی تی
زرنگابه وه...

- نا، توخوا نا... له گهل تو نه بی ناتوانم بزم.

دیا به سردا ویلک هاته وه.. بچووک بووه وه... بچووکتر..
بچووکتر.. جیگای هه نگاهو نانی نه ده بووه وه... له پر «گوته» ی
بیرکه و ته وه.. «نازاره کانی فارتره»... نه وه تا له روزه لاته ریزی ده بیان
فارتره ده بن به قوچی قوربانی چندان هه له ی گه وره و هچ گوته به ک
لی یان ناپیچینه وه... کی بهر پرسیاره... یاسا ناسهانی به کان... یان یاسا
کومه لایه تی به کان...؟ وورده وورده هه نگاهه کانی به دوا ی خوئی دا
را ده کیشا، ناگه بشته سهری کولانه که و دهرگای ماله وه هه لی لووشی.

به تنیا له ژوره بچووکه که ی دانیش و دفته ره به چکولانه که ی له
باخه لی دهره ښا... نهو دفته ره ی که هاوه لیکي غه مگینو به وه فای روزه ی
چه رمه سهری و نازارو ساته خوشه کانی بووه.. که و ته خویندنه وه ی

یاداشته کانی.. لاپه ره ی به که می هه لدا به وه، نیگای دوو چاوی ماندوو
رووبه رووی بووه وه.. نهو نیگابه ی له روزه لاته نه قلیان له که له ی دا
نه هیشت و بوونه هوی مال ویرانی و گه مژه بی.. له کاتیکا وینه ی کیشاون که
دیا بوئی داوه ته قاقای پیکه نین.. هه موو وه رزه کانی سالی لابه هار بووه..
نیگاکان داوا ی لی بووردنیان لی ده کردو لی ی ده پارانه وه.. ته زوو به کی
سارد له ته و قی سهری به وه تا بنی پی تی روجوو.. دوو دلوپ فرمیسی
درشت و روون به سهر روومه ته زبره کانی دا گلور بوونه وه و ټیکه ل به سیله
باریکه که ی بوون.. ناخیکي ساردی هه لکیشلا به نا به دلی لاپه ره ی
دووه می هه لدا به وه.. نیگای له سهر چند دیریکی ووردیله دا له نگره یان
گرت.. ووشه کان بوونه پوره هه نگیلک و ووروژانه میسکی.. (۱۹) ی
حوزه یران..

به کجار دلته نگم.. له دوو ریانیکی سخت دا به په شوکاوی وه ستاوم..
کام توله ریگا به ره و راستی ده کشتی؟.. نه گهر راسته مروف له گهل
کیشه کانی خوئی دا له مل ملانی به کی به رده وام دایه له پیناوی نه نجامینی
پیروزدا، ده بی نه نجامی مل ملانی و کیشه کانی من چی بی...! کویرم و
مه سیحی ده جال ری نیشان دهرمه، یا چاو ساغم و هه لوسته پیروزه کانی
خوینان لیم شار دونه وه...؟! کامه بیان راسته؟ زینده به چال کردنی دنی
زیندووی مروفیک، یا خو هاویشته ښوازه لکاو ی ښرووه رزوا ه کان...
کامه بیان هیزی له بن نه هاتووی جهنگه پیروزه که به هیزی ههسته پر
ښی به کانی مروف، یا هیزی ده نگیکی وونی بی ههست و تووره و توقینه ر..
نه گهر ره دوو که و تپی ههسته ناسکه کانی مروف به ره و زه لکاو ی ښرووه
رزوا ه کان بیت، نهوا هزار مهره با ههستی زیندووی مروف و دلی
زیندووی مروف.. چونکه ښروو نه به ههستی لاسک ده رزی و نه به مانا
پیروزه کانی ژبان... به وه دهرزی شیری هه موو دایکیک ټیکه ل بن و هه موو
مروفیش له بوته ی به کتریدا بتوتنه وه.

(۲۵) ی حوزه یران.

«له پیناوی به کتریدا دژبن و له پیناوی به یدا دهرین»... نه وه ووشه
ناسکه کانی ښمرو به یانی بوو.. له دلیکي فراوانه وه و بی گری له زاریکی
بچووک دا هاته دهره وه.. لیوه ته نکه کانی په روینیان بزواند.. نهو لیوانه ی
که چه ده که م به ددان بیانفرتیم... حهوت روزه ههست به ژبان ده که م..
ژبان و کیشه کانی.. ښمرو له هه موو روزه لاته زیاتر ژانم لا شیرینه.. چونکه
که سیک هه به خوشم ده وی.. خوشی ده ویم.. که سیک هه به نازاره کانی لا
دهریم.. دلیم بدانه وه.. دلی بده مه وه.. به به که وه رهش بین بینو به به که وه
بین به مومی به رده می داهاتوومان.. به به که وه له نهریته کانی ښمرو روزه لاته

ويستگه

خدر احمد محمود

قەلادزى ۱۹۸۷

که بى ئەمەكى نواندو مال ئاوانى لى کردى، دارى خسته ناو هیلانە زەردە والەو، خەم و ناسورى لى ئالوز کردى.. کى دە بىگوت ئەم خوشە ويستىت تەمەنى وەر زىکە؟!

که کتیبە کانت بە دەستەو دە گرت و، بەرەو قوتابجانە هەنگاوت دەنا، وات دەزانی بو ناو جەرگەى خواستە کانت کیش دە کرى! نەت دەزانی کام کراس و کام پانتۆلە جوانە تا لە بەرى کهى و، چون چۆنى خوت تیف تیفە دەى.. ئەو بۆنى خوش هەر لى گەرى، که سىک هەلامە تیشى بايە لە دورەو بۆنى بۆنە خوشە کهى توى هەر دە کرد! سوازی پاش نە دە بووى، چونکه قوتابجانە که فرسە خىک لە ماله که تان دور بوو، ئەو رىگابەى که شۆین پى لى هەموو رۆزنىکت بوو، زور بە ئاسانى کات و شۆینت بەرى دە کرد، ریت دە گرتە بەرو، بە ناخى خوت دا شۆر دە بوویەو.. دلە پر لە سۆزە کەت نفومى چەندە ها پرسىار دە کردو، وەلامە کانیش پچر پچر بوون، وەک مندالیکى پولى یە که مى سەرە تاپى وەلامى پرسىارە کانت بداتەو، پەنجە کانی دەستى چەپت لە گەل پرسىارە کانتا یەک یەک دە تەقاندو جارنىکى تریش پى یان دا دە هاتیەو.. دە رۆبىشتى و جادەو خەلک و عەموودە کانت بەجى دە هیشتن.. ئەندیشە کانت بە زەردو سەوزو رەش و تال و شیرینەو بە ناو مەزرای هۆشتا گوزەریان دە کرد، بو خوشت پیت سەیر بوو، ئەو رى بە چون تەواو دە لى! ئەمرو دلت زور خوشە، هەموو شتىکت خوش دەوى.. دارو بەردو رى و خەون و قوتابجانەو خەلک و... هتد. هەتا گەبشتیە نزیک قوتابجانە کە تان، هەر که چاوت بە هاورى خوشە ويستە کەت کەوت، که لە سەر یەک کورسى قوتابجانە دادە نىشتن، شرىنى دنباى لى پرسىنەوت پچراو سلاوینکى گەرم و گورتان لە بە کترى کردو لیت پرسى:

– زەحمەت نەبیت ئەمروش رۆزنامە کەت پى بە، ئەوەى بورجە کانی تىدا بە؟!

ئەویش بى سى و دوو رۆزنامە کهى لە ئىوان کتیبە کان دە رهینا و دایە دەست، توش وەک بە دواى کلىلى دەرگای چارە نووس و خۆزگە کانتا

یخى بىن.. رۆز هەلانى دروو پاکانە.. خیانهت و خۆ پاک کردەو.

«۳» ی تەموز:

زبان لام زور ئاسانى یە.. ئای که گەمزه بووم، کاتى هەستى خۆم گلاو دە کرد.. شتە کان لام پىچەوانە بوون.. ماو یەک خۆم دە کرد بە «مەرسو»^(۲) و ماو یە کیش بە «تشرىتوبخانوف»^(۳)... ئەمرو بە پىچەوانەى هەموو جارنىک پەروین دواى هەولیکى زور لە گەلم رازى کردم بە یە کهو بەجینە دەرەو.. هەر لە بەیانی یەو زور شۆینى خەمناک و چۆلان بە سەر کردەو.. سەر تاپای باخچە کانی شار گەراين.. ترس.. رەش بىنى.. لای پەروین مانایان نە بوو.. زەردە خەنە لىو تەنکە کانی جى نە دە هیشت.. تى ناگەم چون ئاوا گوزاوه.. هەر چەند لیم دە پرسى، وەلام هەر بزه یە کى ناسک بوو.. لە دواى دا زور تکای کرد تا لە گەلى چوم بۆ ماله وە.. هەمان که لاوهى داهیزراو.. هەر لە گەل گەبشتان بۆ ئەوى، وای لى کردم یە کهم بەردەى ترس و شەرم بدېرېتم.. پەشپام.. بەلام خۆم نیش...

«۴» ی تەموز..

کۆستە گەورە که کەوت.. ئەو کۆستەى که قەت بېرم لى نە دە کردەو.. ئەمرو دوو تەرم پیکەو و بۆ گوزستان بەرى خران.. تەرمى پەروین و تەرمى ئاوانە کاتم.. ئەمروش وەکو سەدان رۆزى تر پەتیک لە جیانی باسکه کاتم مېوانى گەردنیکى درېزو لى گەرد بوو.. بو دواجار مال ئاوانى لى کردم.. له گەل ووشەى «مال ئاوانى» دایە پرمەى گریانیکی بە کول.. نەیتوانى باداشتى دواين رۆز لە ژانە شیرینە کهى تەواو بکات، بى هوش کەوتە سەر زەوى زورە نیمچە تارىکە که.. جگە لە دەنگیکى نزمى «ماملى» که لە قورگى رادىو شېرە کهو دەردە چوو هېچى تر نە دە بیسترا.

هەولیز

تەموزى ۱۹۸۶

پەراوینە کان:

- ۱ – لە چىروکى «لەودىو دەرگا ئاسىنە کهو» ی کاک «شیرزاد حەسەن» ی چىروکنوس وەرگىراوه.
- ۲ – «مەرسو» پالەوانە تراژىدى یە کهى «ئەلبىر کامو» لە رومانى «مردنیکى دلشاد». که یە کىکە لە رومانە بە ناوبانگە کانی «کامو».
- ۳ – «تشرىتوبخانوف» یە کىکە پالەوانە تراژىدى بە کانی «ئىقان تورجىنىف» لە یەکىک لە چىروکە کانی «یاداشتە کانی راوچى یەک».